

***sēliz** Runic: ᚱᚱᚱᚱᚱ Pronunciation: /'sɛː.liz/

adjective · i-stem

Meanings

1. happy, fortunate
2. kind, good

Etymology

Traditionally derived by Pokorny from Proto-Indo-European **selh₂-* ('to calm, quiet, be favorable'), and compared with Latin *sōlor* ('to comfort, console'). This comparison does not seem to be maintained by later researchers, including Orel, who instead take the word as related to **saljana* ('to offer, sell').

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	sēliz	sēlī	sēlī, -jatō	sēlijai	sēlijōz	sēlijō
Acc.	sēlijanō	sēlijō	sēlī, -jatō	sēlijanz	sēlijōz	sēlijō
Gen.	sēlijas, sēlīs	sēlijaizōz	sēlijas, sēlīs	sēlijaizō	sēlijaizō	sēlijaizō
Dat.	sēlijammai	sēlijaizōi	sēlijammai	sēlijaimaz	sēlijaimaz	sēlijaimaz
Inst.	sēlijanō	sēlijaizō	sēlijanō	sēlijaimiz	sēlijaimiz	sēlijaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	sēlijō	sēlijō	sēlijō	sēlijaniz	sēlijōniz	sēlijōnō
Acc.	sēlijanų	sēlijōnų	sēlijō	sēlijanunz	sēlijōnunz	sēlijōnō
Gen.	sēlīniz	sēlijōniz	sēlīniz	sēlijanô	sēlijōnô	sēlijanô
Dat.	sēlīni	sēlijōni	sēlīni	sēlijammaz	sēlijōmaz	sēlijammaz
Inst.	sēlīnē	sēlijōnē	sēlīnē	sēlijammiz	sēlijōmiz	sēlijammiz

Descendants

***sāli** (Proto-West Germanic)

sēl (Old English)

sele (Middle English)

seel (English)

***sāli** (Proto-West Germanic)

sǣl (Old English)

sele, sel (Middle English)

seel (English)

seil, sele, seill, seyle (Scots)

*𐌱𐌰𐌶𐌵𐌹 (***salir**) (Proto-Norse)

sæll (Old Norse)

sælur (Faroese)

sæll (Icelandic)

sel (Norn)

sæl (Norwegian)

*𐌱𐌰𐌶𐌵𐌹 (***salir**) (Proto-Norse)

sæll (Old Norse)

sæll, sææl (Old Danish)

sæl (Danish)

*𐌱𐌰𐌶𐌵𐌹 (***salir**) (Proto-Norse)

sæll (Old Norse)

sæll (Old Swedish)

säll (Swedish)

seλs (sēls) (Gothic)

[View on Wiktionary](#)